№ 230. Sobota 6. Października 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inserya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLAD.

Monarchya austryacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya.— Włochy. — Niemce. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. dyrekcya finansów krajowych podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że wszystkim cesarskim kasom i urzędom zakazane zostało przyjmowanie rozciętych lub w jakikolwiek sposób uszkodzonych banknotów. Lwów, 3. października 1860.

Sprawy krajowe.

(Raport dyrektora ministerstwa skarbu.)
(Ciąg dalszy.)

Najnowszy stan banku według obwieszczenia z 31. sierpnia b. r. był następujący:

Obieg banknotów wynosił 461,896.268,$_{45}$ złotych, a mianowicie: 455.450.582 złotych w walucie austryackiej.

6,445.686,$_{45}$ złotych (6,138.749 złotych w monecie konwencyjnej) w banknotach, opiewających na monetę konwencyjną, przyczem zasługuje na uwagę stosunkowo dość spieszna przemiana starych banknotów na nowe, następnie przebicie zasobu monety banku na monetę waluty austryackiej i na talary związkowe.

Ogółowa suma byłych w obiegu dnia 31. sierpnia b. r. banknotów w walucie austryackiej składała się z:

67,706.092	sztuk po	1 zł.	67,706.092 zł.
12,548.056	„ „	5 „	62,740.280 „
14,338.981	„ „	10 „	143,389.810 „
1,292.384	„ „	100 „	129,238.400 „
52.376	„ „	1000 „	52,376.000 „
Banknoty waluty austryackiej			455,450.582 zł.

Od 1. stycznia 1860 zmienił się stan banku w następujących ważnych stosunkach:

Obieg banknotów zmniejszył się z 466,758.923 zł.
na 461,896.268 „
przeto niemal o 5 milionów.

Bite złoto i sztaby podniosly sie z 80.187.786 zł.
na 81,192.719 „
azatem o 1 milion.

Równocześnie podniosły się eskomptowane efekta przy powiększonym obrocie przemysłowości . . . z 35,130.286 zł.
na 49,021.000 „
a zaliczka pożyczki . . . . . . z 52,201.360 „
na 52,950.255 zł.

Od 1. stycznia po 31. sierpnia b. r. powiększyły się według tego przy równoczesnem zmniejszeniu się obiegu banknotów w kwocie 5 milionów, splacalne najdalej w 92 dniach pozycye czynne i zasób metalu prawie o 15¾ milionów, to znaczy z będących w obiegu banknotów 15¾ milionów wstąpiło w przepisane prawem pokrycie, a drugie 5 milionów wyciągnięto zupełnie z obiegu, przeto stosunek obiegu banknotów okazał się do pokrycia w ogóle o 20¾ milionów pomyślniejszy.

Według istniejących rozporządzeń powinny być 325 milionów banknotów po 1000, 100 i 10 złotych pokryte najmniej:

109 milionami srebra i złota, i

216 milionami eskomptowanych i wypożyczonych statutowych efektów.

Dnia 31. sierpnia posiadał bank wprawdzie tylko 81 milionów monety srebrnej, jednak posiada:

8 milionów wexlów na płace zagraniczne, płatne w srebrze lub złocie, i

40 milionów zobowiązań płacenia południowego Towarzystwa kolei żelaznej, przypadające na 1. listopada roku 1860 po 1865, również w srebrze płatne,

razem 48 milionów; doliczywszy je do gotówki w kwocie 81 milionów, tedy posiada bank na pokrycie 129 milionów w metalu i w wartościach metalowych.

Eskomptowane efekta wynosiły 31. sierpnia 49 milionów, wypożyczone efekta 53 milionów, obydwie pozycye czynne razem 102 milionów.

Ogółowe prawne pokrycie 325 milionów banknotów trzech wyższych kategoryi wynosi przeto tylko 231 milionów; zresztą posiada bank także jeszcze pretensye na 20 milionów, które państwo obowiązane jest spłacić w srebrze, i na które w banku zastawione są 3 miliony funtów szterlingów pożyczki z roku 1859, następnie 57 milionów obligacyi indemnizacyjnych i prioritatis, a nakoniec około 13 milionów listów zastawnych, których zrealizowanie a odnośnie emisya może zmniejszyć obieg banknotów, z drugiej strony zaś nadać wolniejszy bieg rozszerzaniu sprawy eskomptu i zaliczki. (d. n.)

Wykaz stanu

austryackiego banku narodowego na dniu 30. września 1860.

Stan czynny.				walut. austr. zł.	c.
Moneta brzęcząca i sztaby				81,226.423	20
Wexle na miejsca zagraniczne				8,190.590	90
Spłacone raty towarzystwa kolei południowej lombardo-weneckiej i centralnowłoskiej				40,000.000	—
Eskomptowane efekta, przypadłe miedzy 5 i 92 dniami a to:					
Esk. w Wiedniu	31,549.500zł. 76c.				
detto w Pradze	3,372.152zł. 45c.				
detto w Bernie	2,395.760zł. 32c.				
detto w Peszcie	3,276.109zł. 19c.				
detto w Tryeście	3,822.374zł. 40c.				
detto we Lwowie	678.966zł. 92c.				
detto w Gradcu	990.269zł. 35c.				
detto w Linzu	322.049zł. 29c.				
detto w Ołomuńcu	642.462zł. 22c.				
detto w Opawie	308.394zł. 58c.				
detto w Kronsztad.	898.142zł. 25c.				
detto w Klagenfurc.	304.173zł. 68c.				
detto w Krakowie	242.654zł. 47c.				
detto w Lublanie	318.715zł. 33c.				
detto w Fiumie	623.927zł. 7c.				
detto w Debreczyn.	249.931zł. 77c.				
detto w Temesw.	327.832zł. 73c.				
dtto w Reichenberg.	645.903zł. 56c.	zł.	c.	zł.	c.
detto w Insbruku	68.740zł. — c.	19,488.559	58	51,038.060	34
Zaliczki na deponowane według statutów efekta spłacalne najdalej w 90 dniach		50,510.925	—		
detto w filialnych zakładach pożyczkowych		4,092.700	—		
				54,603.625	—
Fundowany dług państwa na spłacenie pieniędzy papierowych w. w., a mianowicie:					
a) po 4% uprocentowany	22,610.797zł. 78c.			zł.	c.
b) nieuprocentowany .	23,601.959zł. 55c.			46,212.757	33
Dobra skarbowe, służące bankowi narodowemu za hipotekę				94,010.880	97.5
Zabezpieczone raty kupna za sprzedane już dobra skarbowe				2,199.953	93.5
Zaliczki na zadysponowaną najwyższem rozporządzeniem z d. 29. kwietnia 1589 pożyczkę 5%				99,000.000	--
Zaliczki w srebrze na mocy najwyższych postanowień z 19go kwietnia i 26go maja 1859 na 3,000.000 funt. szterl. zaciągniętej w Londynie pożyczki z roku 1859				20,000.000	—
Zawarowane statutami pożyczki oddziału hypot. kredytowego				55,060.950	1
Obligacye indemnizacyjne				23,063.628	—
Wzięte z byłego funduszu amortyzacyjnego na własność banku obligacye indemnizacyjne				33,737.489	50
Efekta funduszu rezerwowego w cenie kupna . .				10,972.243	71
Efekta funduszu pensyi w cenie kupna				1,356.728	38
Gmachy w Wiedniu, Peszcie i Tryeście, tudzież cały Fundus instructus				4,140.794	56
Saldi bieżących rachunków				9,966.532	99
Suma . .				634,780.658	83.5

Stan bierny.

	zł.	c.
Fundusz banku	109,384.590	—
Fundusz rezerwowy	9,401.321	19
Obieg banknotów, a mianowicie w banknotach wal. austr. . . . . 459,233.933 zł. — c. Obieg w bankn. m. k. à 20 zł. 5,404.660 à 105 zł. . . . 5,674.893 zł. -- c.	464,908.826	—
Należytość c. k. administracyi finansów	8,429.289	12
Listy zastawne w obiegu	41,440.520	—
Fundusz pensyi	1,216.112	52.^{5}
Suma . .	634,780.658	83.^{5}

Ameryka.

(Doniesienia z Nowego Jorku.)

Nowy Jork, 14. września. Według wiadomości z Honduras nstąpił Walker dnia 1. b. m. z miasta Truxillo na rozkaz wodza angielskiego wojennego okrętu, który tam zawinął. Z Mexyku donoszą, że Miramon za powrotem do stolicy złożył prezydenturę, jednak rada państwa obrała go na nowo. Na wyborach w Maine odnieśli republikanie zwycięstwo. Na górnem jeziorze zatopił szoner dnia 8. b. m. parowiec „Lady Elgin." Zginęło przy tem 300 ludzi.

Anglia.

(Raport dochodów państwa. — Wiadomości bieżące.)

Londyn, 30. września. Ogłoszono raport urzędowy dochodów państwa w upłynionem ćwierćroczu. Dzisiejszy *Observer* czyni następującą o tem uwagę: Widać, że sprawozdania rządowego, że dochody państwa powiększają się. W ciągu ostatniej sesyi podniesiono krzyk straszliwy, iż ubytek w dochodach celnych oznaczono na 2 do 3 milionów. Okazuje się jednak teraz, że ubytek ten nie wyniesie i połowy tej sumy, pomimo że ulgę w cłach na wino i jedwab, tudzież cła na niektóre inne przedmioty całkowicie zniesione, szacują w ogóle na 3 do 4 milionów. Dochody państwa w tym roku o wiele się podniosły. To co skarb utracił na cle, powetowała sowicie akcyza.

— *Morning Post* dziwną podaje propozycyę, bo trudną do przeprowadzenia a to: pułki ochotnicze lądowe przetworzyć oraz w morskie, i utworzyć w czasach wojennych straż wybrzeżną z ochotniczej flotyli wojennej.

— Stoki bateryi nadbrzeżnych zamyślają pokryć kutem, 10 cali grubem żelazem. Zaczęto nad Tamizą przy fortyfikowaniu brzegów w Shoeburyness, których mury mające 8 stóp grubości, takiemi płytami są pokryte.

Francya.

(Nota względem wzmocnienia załogi w Rzymie. — Wyprawa nowych zasiłków do Rzymu. — Wypadki dzienne. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 30. września. Osnowa noty, w której *Monitor* ogłasza wzmocnienie załogi w Rzymie, jest następująca:

Cesarz rozporządził, by dywizya piechoty, dwa szwadrony konnicy i baterya artyleryi bezwłocznie wsiadły na okręta w Marsylii, i wzmocniły załogę w Rzymie. Uwiadomiono o tem rząd sardyński, że instrukcye upoważniają jenerała Goyon działanie swoje rozprzestrzenić, o ile pozwolą warunki militarne, od których rozumie się, zawisło działanie. Tylko kongres wielkich mocarstw będzie miał prawo wyrokować w kwestyach, które wywołały wypadki we Włoszech; ale dotąd rząd cesarski będzie postępować stosownie do misyi, którą sobie wytknął, wypełniać obowiązki, które nań wkładają sympatye dla Ojca św. i obecność naszej chorągwi w stolicy katolicyzmu.

— W przyszły poniedziałek wsiada na okręta w Marsylii dywizya Gérandon, przeznaczona do Rzymu, i zajmie po części Rzym po części inne miasta w Państwie kościelnem. Wojsko tej dywizyi idzie już do Marsylii, dokąd także d. 26. września wydano odpowiedne rozkazy. Ten oddział liczy 8000 ludzi: 9 batalionów piechoty, między niemi batalion strzelców, dwa szwadrony konnicy i bateryę górskich haubic. Baterya haubic, domyślać się każe, że działania odbywać się będą raczej w polu niż w Rzymie. Francuskie przednie straże, które dawniej ściągnięto, stoją znowu dwie mile od Rzymu. I bez tego trudno myśleć, że 25go stycznia armia zamknie się w murach Rzymu. Rozmaite stanowiska za Rzymem, mają opuścić Piemontanie, a Francuzi zająć. Znaczne wzmocnienie rzymskiego garnizonu, postanowiono tajnej radzie d. 26. września. Osobliwie książę Małakow ujmował się gorliwie za prawami Papieża. — Ministeryum wojny posiada obecnie dostateczne zasoby wojenne, by w każdej chwili postawić 600.000 ludzi. Wszelkie liwerunki w tej mierze zgromadzono od kilku miesięcy z taką gorliwością, że je ukończono w październiku.

— Z Paryża telegrafują do Londynu, że odpowiedź Francyi, dana margrabiemu Cadore, ubolewa nad zaślepieniem Piemontu. To państwo używa swojej broni, by stan pogorszyć a walkę we Włoszech zamienić w powszechną wojnę. Siłę wojska francuskiego podniosą na 24.000 ludzi, a jego powołaniem będzie bronić w istotnem tego słowa znaczeniu dziedzictwa Piotra św., które z Rzymem, Civitavecchią i Viterbo liczy 420.000 mieszkańców. Francya będzie bronić dziedzictwa Piotra św. przeciw najściu Garibaldego lub Sardynii. Podczas pobytu Cesarza w Ajaccio, prosił p. Thouvenel o dymisyę, lecz po powrocie Cesarza i po odpowiedzi przesłanej margrabiemu Cadore, odwołał swoję prośbę.

— Paryski korespondent do *Independance Belge* wzmiankuje notę lorda Russella z dnia 31go sierpnia do angielskiego posła w Turynie, i dodaje, że książę Gorczakow wyraził w okólniku do posłów rosyjskich przy obcych dworach obawy rządu rosyjskiego ze względu na postępy rewolucyi w Europie.

Włochy.

(Wyjazd Króla do Bononii. — Kapitulacya Ankony. — Oblężenie Ankony. — Doniesienia z Państwa papieskiego. — Wiadomości bieżące. — Bitwa pod Kapua. — Wypadki w Neapolitańskiem. — Stan rzeczy w Neapolitańskiem.)

Turyn. Król Wiktor Emanuel wyjechał dnia 29. września do Bononii. Książę Carignan udaje się do Turynu jako namiestnik Króla. Podróż Króla wywołały najnowsze wypadki. Jedzie na Bononię do nowych prowincyi, do Perugii, Ankony i Florencyi. Podobniejszem do prawdy, że nie będzie w Ankonie i Florencyi, lecz z Perugii uda się w Neapolitańskie. Farini będzie mu towarzyszyć. Rząd liczy na znaczną większość w parlamencie. Hr. Cavour postanowił przedłożyć izbie wierny rozbiór sporów swoich z Garibaldim, i przy tej sposobności ogłosić publicznie listy dyktatora do Króla. Garibaldi zawezwał komitet wsparcia w Genuy i komitety w prowincyach, zbierać ciągle składki.

— *Patrie* pisze: Telegraficzne wiadomości donoszą, że Piemontanie nie porozumieli się jeszcze zupełnie z jenerałem Lamoriciére względem warunków kapitulacyi Ankony. Zgodzono się na pierwszy punkt, że garnizon ma odejść z wszelkiemi honorami wojskowemi, ale na drugi, by garnizon miał prawo udać się do Rzymu, nie chciał zezwolić sardyński komendant. Zresztą uważają Piemontanie garnizon za jeńców wojennych i obchodzą się z nim z wszelkiemi względami.

— *Patrie* mówi: Z wielkiem męstwem uderzono i zdobyto Ankonę. Oblężeni mieli wszystkiego tylko 120 dział w bateryach, gdyż uzbrojenie twierdzy nie było jeszcze ukończone w chwili, gdy zaczęto oblegać, i nie było przysposobionego ani jednego działa, by było można dawać ognia. Lecz sardyńska artylerya była piękna i liczna i dzielnie sprawiana; straszne i donośne były jej strzały od strony lądu i morza. Dopiero gdy wszystkie działa w twierdzy zdemontowano, postanowił jenerał Lamoriciére kapitulować.

— Według najnowszych wiadomości w *Patrie*, sardyńskie przednie straże w państwie kościelnem zbliżają się coraz więcej pod Rzym i obozują już w Tivoli, 6 kilometrów od Rzymu. — Do dziennika *Allg. Ztg.* telegrafują z Perugii: Sardyński komisarz jeneralny Pepoli zniósł trybunał inkwizycyi i klasztory, ich dobra skonfiskują i poddadzą w administracyę państwa. Zakazano składki, komitety i zaciągi dla Garibaldego.

— *Pays* pisze: Wiadomość, że wojsko sardyńskie stoi bardzo blizko Rzymu, nie spełna jest prawdziwa. Według krążących pogłosek mniemaćby można, że wojsko znajduje się już w powiecie Rzymu. Wiadomość, którą dzisiaj (dnia 1go b. m.) otrzymaliśmy, prostuje te doniesienia. Wojsko, co najbliższe Rzymu, oddalone jest od tego miasta 7 — 8 mil.

Neapol. Korespondenci dzienników *Globe* i *Times* tak opisują bitwę pod Kapuą:

Na lewem skrzydle postępowała przezornie kolumna drogą do Aversy na La foresta, aby zwabić nieprzyjaciela, i wykonała nakazany sobie obrót z bardzo małemi stratami. Lecz inaczej szły rzeczy w środku linii bojowej. Kolumna, której rozkazano spędzić przednie straże nieprzyjaciela, wysunięte poprzed Kapuę, szła drogą Santa Maryjską. Lecz przekroczyła rozkazy. Wprawdzie gotową była przyjąć bitwę przed murami miasta, lecz nie mogło być jej po myśli dać się wystrzelać z dwóch dział dwunastofuntowych z twierdzy kapuańskiej. Gdy wojsko królewskie cofnęło się z placu boju, ujrzeli się Piemontanie wystawieni wprost na działa warowni, i ponieśli wielkie straty. Najwytrwalsi tylko weterani pod doświadczonym i zimnym wodzem zdołaliby byli wytrwać w tym ogniu; i żałować należy, że Rüstow, ów zany pisarz w przedmiotach wojskowych, który jednak w nieszczęśliwej tej próbie pierwsze odbywał pole, nie dał wprzód rozkazu do odwrotu, nim jeszcze wojsko jego poszło w rozsypkę. Ociągał się zbyt długo, aż szeregi rozprószyły się w nieładzie, i ucieczka stała się ogólną. W tej chwili Neapolitanie, jak się samo z siebie rozumie, uczynili wycieczkę i dotkliwą uciekającym zadali klęskę.

— *Pays* z 30. września podaje następujące wiadomości: „Cajazzo spaliły wojska królewskie. Garibaldziści nie mają dość sił, by utrzymać pozycye, zdobywane z wielkiemi ofiarami. Wszyscy oczekują i wzywają wojsk piemonckich." Ministeryum, pisze dalej *Pays*, porożniło się z prodyktatorem, o którego aktach i dekretach dowiaduje się dopiero z dziennika urzędowego. Zamachy reakcyjne mnożą się z każdym dniem.

— *Pays* donosi, że codziennie powiększają się głosy za Królem. Z Abruzzów i z Kalabryi przybywają liczni ochotnicy i walczą w Kapuy. Garibaldziści nie są w stanie utrzymać swoich pozycyi; wezwali pomocy wojska sardyńskiego.

Według *Journal des Débats* kompania bonońska w Cajazzo zniesiona całkiem po zaciętej walce. Główna kwatera Garibaldzistów jest teraz w Madaloni pod Casertą, gdzie stoi 12.000 ludzi pod dowództwem Mediciego i Milwitza, i dokąd 24. września po południu odeszły z Neapolu nowe posiłki.

Zdaje się, że ani Ledru Rollin ani Wiktor Hugo nie byli w Neapolu, jak to donosił telegraf.

— Korespondent dziennika *Indépendance Belge* zbija potwarz, jakoby miano obchodzić się surowo z pojmanemi w niewolę

Garibaldzistami, i zaręcza, że doznają przeciwnie największej pieczołowitości. Tenże korespondent donosi, że po prowincyach coraz głośniej daje się słyszeć okrzyk: Niech żyje Król! i że nie moznaby się dziwić, gdyby niebawem w samym Neapolu ludność wystąpiła stanowczo przeciw rewolucyi.

— Także w głębi kraju pogorsza się położenie Garibaldego. Dnia 26. września odjechała z Neapolu, jak dawniej z Palermo, deputacya z najznakomitszych obywateli do Turynu, prosić Króla Wiktora Emanuela, by się ujął za sprawami Obojga Sycylii. Deputacya ma wręczyć Królowi adres, wzywając go do stolicy Obojga Sycylii, i tam, jak się adres wyraża, „wprowadzić błogosławieństwo wolności, porządku i postępu, które związane są z imieniem W. król. Mości."

Niemce.

(Wiadomości bieżące. — Rocznica Króla wirtemberskiego.)

Berlin, 29. września. *Milit. Revue* pisze: Rozmaite dzienniki donoszą, że już dawno tylu podoficerów nie podawało się o uwolnienie ze służby, ile w tym roku. Nie wiemy w prawdzie, co ma oznaczać ta strategia demokratyczna, lecz to postępowanie jest po prostu niedorzeczne.

Sztutgarda, 27. września. W dzień ośmdziesiątletniej dziś rocznicy Jego Mości Króla powitano N. Pana w teatrze radośnemi okrzykami.

Azya.

(Pensya byłemu królowi Audy. — Niepokoje.)

Były Król Audy otrzymał zawiadomienie, że pensya wyznaczona mu w roku 1856, dopiero mu od lipca 1859 będzie wypłacana, i że do zaległości żadnego prawa mieć nie może, a to iz się okazało, że stał na czele podżegaczów, którzy pokój publiczny naruszali. Pensyę wyznaczoną uważać ma za łaskę, która na potomków jego bynajmniej przechodzić nie będzie. Exkról, mówi korespondent kalkucki, na próżno przedstawiał, że sam przed tem 10 naczelników powstania z obozu swego wypędził, lecz te przedstawienia nie złagodziły wyroku. — Stan kraju nie jest zupełnie bezpieczny; snują się bandy rokoszanów pod dowództwem Rao-Sahiba, a w górnym Sindzie znowu wystąpił Firuz-Szah, co tem bardziej niepokoi, że powstańce w zmowie są z Bhilami.

Szanghai, 2. sierpnia. Zaszła zacięta walka z korsarzami, z których 200 zginęło a dwóch dowódzców korsarskich, rodem z Europy, wzięto w niewolę. Nie wymieniają, czy ci przeciwnicy byli Anglicy czy Francuzi.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Turyn, 3. października. Na wczorajszem posiedzeniu senatu przyjęty został jednogłośnie wniosek Marzuckiego, by izba wotowała adres zaufania do armii w Umbryi i Marchyach. Deputacya sycylijska była obecna przy otworzeniu parlamentu.

Medyolan, 3. paźdz. Dzisiejsza *Perseveranza* podaje dosłowną treść mowy hrabi Cavoura w parlamencie: „Pożyczka, którą wotowaliście — mówił hrabia — wystarczy na teraźniejsze potrzeby i na najbliższe wypadki. Wojskowe uzbrojenia Włoch zjednały poszanowanie zasadzie nieinterwencyi. Nowych 11 milionów Włochów domaga się przyłączenia do Piemontu. Neapol i Sycylia zawdzięczają uwolnienie swoje ochotnikom, a przedewszystkiem wzniosłemu przedsięwzięciu dostojnego ich dowódzcy Garibaldego. (Żywe okłaski.) Ministeryum sądzi, że odpowiedziało zaufaniu Króla, nie chcąc jednakże przypisywać wyłącznie sobie wszystkich tych dzieł wielkich. Jest to skutek przeprowadzanej od 12 lat polityki Karola Alberta. Włochy są już teraz wolne; jedynym, bolesnym wyjątkiem jest Wenecya. Moje zdanie jest, niewypowiadać wojny Austryi w brew jednogłośnemu życzeniu Europy. Wywołalibyśmy straszną koalicyę kompromitując przytem Włochy i Francyę. Niech tylko staną silne Włochy, a powszechna opinia Europy będzie sprzyjać załatwieniu sprawy weneckiej. Tak samo musimy szanować Rzym, którego nie można zdobyć samym orężem; a walka z Francuzami w Rzymie byłaby szaleństwem i niewdzięcznością. Ministeryum żąda od izb dokonania anexyi tych uwolnionych części Włoch, które będą ją wotować. Potrzeba wspomnąć jednak, że niektórzy chcą ogłosić anexyę dopiero po uwolnieniu Wenecyi i Rzymu; podług mego sądu jest to plan wielce szkodliwy, gdyż zasadza się na utworzeniu Włoch za pomocą rewolucyi, a Włochy z 22 milionami mieszkańców nie potrzebują już rewolucyi do zbawienia swego; Garibaldi zapoznaje, że rewolucya i konstytucya nie mogą iść w parze. Niechby zostawiono tylko krótki czas jeszcze rewolucyę w Neapolu i Sycylii, a sztandar Garibaldego i Wiktora Emanuela zostałby wyparty chorągwią Mazziniego z godłem: „Bóg i lud"; dlatego potrzeba niezwłocznie zakończyć tamtejsze stosunki.

Głos drogi Wam wystąpił z nieufnością przeciw mnie; potrzeba, zebyście objawili Waszą ufność w moje postępowanie. Spodziewam się, że głos jednego męża jakiekolwiek są zasługi jego około ojczyzny, nie może przygłuszyć powagi władz państwa, i ministra obowiązkiem jest nieustępować mało uprawnionym żądaniom męża, chociaż ozdobiony jest wawrzynem świetnej popularności i zwycięzkiego oręża.

Niechaj parlament rozstrzygnie, czy mam pozostać czy ustąpić; a jakikolwiek będzie Wasz wyrok, przyjmę go z spokojnym umysłem."

Genua, 2. paźdz. Wczoraj zawinęły tu dwa pałopływy z jeńcami wojennemi i kilka parowych korwet neapolitańskich.

Berlin, 3. października. Dzisiejszy *Staatsanzeiger* donosi: Jego królewicz. Mość książę Rejent mianował ośmnastu dożywotnych senatorów.

Petersburg, 4. października. Jej Mość Cesarzowa powiła wczoraj szczęśliwie syna w Carskiem Siole. Cesarz wyjedzie 12., a 13. przybędzie do Wilna.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. października.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Dzieduszycki Alex. — Łodyński Stan. — Kownacki Antoni, c. k. porucznik.
Hotel europejski: Żurakowski Jan. — Lubowiecki Ant.
Hotel Langa: Hammer Antoni, c. k. radca rządu i dyrektor policyi. — Koczi Tyt.
Hotel angielski: Strzelecki Adolf.
Hotel krakowski: Bronowacki Jędrzej.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. października.

PP. Dewien Wiktor, c. ros. radca państwa; Pohorski Mik., c. ros. kap. i Mogilnicki Witold, do Rosyi. Kirchner c. k. major, do Stanisławowa. — Hennig W., c. k. porncznik, do Stryja. — Schulbaum Kar., dokt. med., do Tarnopola. — Liebreich Fr., do Berlina. — Drohojewski Wład., do Namroszu. — Zieliński Lud., do Lubyczy. — Hr. Męciński Cezar, do Dukli. — Hr. Kalinowski Wł., do Bakowca. — Mier Felix, do Radzichowa. — Becht Egm., do Wiédnia. — Malisz Wł. do Kamienia białego. — Janicki W., do Ostrozca. — Katyński Stan., do Grodowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. października.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.76	+ 7.6	86 9	północny sł.	pochmurno
2. god. po p ł.	326 63	+ 11.8	66 3	zachodni „	„
10. god. wiecz.	327 76	+ 7.2	90.2	południ.-zach. „	deszcz

W nocy deszcz 1.‴69.

T E A T R.

Dzis opera niemiecka: „**Prorok**".

Menażerya ppów. H. Chantier, J. Druard i Cassanova przy ulicy Majera zabawi jeszcze tylko 10 dni we Lwowie. Produkcye ze zwierzętami i karmienie ich odbywa się codziennie 2 razy o godzinie 4. popołudniu i o 6. wieczorem.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacyi i t. d.

Dnia 8. października: Licytacya na dostarczenie robót introligatorskich dla urzędów powiatowych w Tarnopolu.

Dnia 9. października: Licytacya na przewiezienie tytoniu i tabaki za pomocą ofert we Lwowie.

Dnia 10. października: Sprzedaż budynku eraryalnego w Olszanicy w Brodach. — Sprzedaż gruntów eraryalnych w Bełzie położonych w Żółkwi. — Licytacya na dostarczenie kamienia na gościńce w obwodzie sanockim za pomocą ofert w Sanoku. — Licytacya na dostarczenie żywności dla więźniów w Stanisławowie.

Dnia 11. października: Sprzedaż realności nr. 1936 w Tarnopolu a realności nr. 631¾ we Lwowie. — Sprzedaż realności nr. 11 w Brykuli nowej w Wiszniowczyku. — Wydzierżawienie browaru w Jaworowie. — Wydzierzawienie folwarku w Spasie. — Wydzierzawienie propinacyi mużyłowieckiej we Lwowie.

Dnia 12. października: Wydzierzawienie myta mostowego w Mostach wielkich za pomocą ofert w Żółkwi. — Wydzierzawienie marketaństwa na cytadelach we Lwowie. — Sprzedaż gospodarstwa wiejskiego nr. 150 i 379 w Bilce położonego w Radowcach.

Dnia 15. października: Sprzedaż realności nr. 299 w Kimpolungu. — Wydzierzawienie myta w Jarosławiu za pomocą ofert w Przemyślu. — Licytacya na odbudowanie kościoła parafialnego w Bełzie za pomocą ofert w Żółkwi.

Dnia 16. października: Sprzedaż realności nr. 81 w Watra Moldowica w Kimpolungu.

Kurs lwowski.

Dnia 5. października.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski . . .	wal. austr.	6	20	6	25
Dukat cesarski . . .	„ „	6	21	6	27
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	61	10	77
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	7	2	10
Talar pruski . . .	„ „	1	99	2	2
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	75	85	42
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	151	—	153	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	63	66	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	76	—	76	75

Telegrafowany kurs wiédeński papierów i weksli.

Dnia 5. października

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 76.50 Metaliki po 5% za 100 zł. 66.35; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —, Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 765.; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 174.10; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 112 20. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 130.70. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 26, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 2. października.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	59.—	59 10
Z pożyczki narod. po 5%	74 40	74.70
Z r. 1851, ser. B. po 5%	95 —	95.50
Metaliki po 5%	63 75	64 25
dtto. „ 4½% . . .	56 25	56 50
dtto. „ 4%	49.50	50.—
dtto. „ 3%	37.—	37 50
dtto. „ 2½%	32 —	32.50
dtto. „ 1%	12 40	12 60
Przez. do wylos. z r. 1839	122 —	123 —
„ 1854	87.—	87 50
„ 1860	87.—	87 75
Renty Como po 42 lir. aus.	15.25	15.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	59 —	61.—
„ 4½%	55 —	55.50
„ 4%	47.—	48.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	41.—	42.—
„ 3%	—.	50.—
„ 2½%	—.—	46.—
„ 2¼%	—.—	41.—
„ 2%	—.—	37 —
„ 1¾%	—.—	33.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	59.—	61.—
„ 4½%	55.—	55.50
„ 4%	47.—	48.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi .	88 —	89.—
Wyż. Aust i Salb.	85.—	86 —
Czech	91.—	92.—
Morawii	86.—	87.—
Szląska	84.—	85.—
Styryi	86.50	87.—
Tyrolu	96.—	—.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.	88.—
Węgier	65 —	65 50
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	62.50	63 —
Galicyi	63 —	63 50
Siedmiogr. i Bukow.	60 50	61
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	— —

	pien.	towar.
Wen. pożyczka z r. 1859	78.—	78.50
Dług Tyrolu po 5%	59.	61.—
„ 4%	47.—	48.—
„ 3½%	41.—	42.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	35.—
„ 2½%	—.—	29.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	22.—
„ 1¾%	—.—	21.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. . .	—.—	14.—
„ 2½% za 100 zł. . .	—.—	13.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	—.—	12.—
„ 2% za 100 zł. . . .	—.—	11.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	—.—	10.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	745	747
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	169 20	169 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	544 —	546 —
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	1786	1788.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	250 50	251 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	178 —	178 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	110.50	111 —
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 120 zł. (60%)	142 —	142 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 120 zł. (60%)	151 —	151 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m.k.	22.—	24.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m.k.	56.—	60.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	645.—	650.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
z wpłata 60 zł. (30%) .	—.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.	—.—	200.—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	95.—	105.—

	pien.	towar.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	—.—	—.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	385.—	387.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	140.—	170.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	335.—	340.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	315.—	320.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	97 50	98 50
10 „ 5%	95.—	96 —
przeznacz. do los. po 5%	89 —	89 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	100.—	—.—
przez. do los. po 5% .	85 75	86.—
Gal. Tow. kred. po 4% . .	83.50	84.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.75	92.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	134.25	134.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	94.25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	131.50	132.—
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	—.—	84.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł. . . .	—.—	80.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	103 25	103 75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	93 —	94.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w.a.	107.—	109.
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.75	38.—

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	79.50	80.50
Salma „ 40 „ „	36.—	37.—
Palfiego „ 40 „ „	34.—	35.—
Clarego „ 40 „ „	35.—	36 —
St. Genois „ 40 „ „	35.—	36.—
Windischgrätza 20 zł. „	22.—	23.—
Waldsteina 20 „ „	24.—	25 —
Keglevicha 10 „ „	13 —	14.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	—.—	113 —
Berlin za 100 tal. . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	113 —	113 25
Genua za 100 lir. pi m. .	52 20	52 25
Hamburg za 100 M. B.	99 75	99 75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	131 50	131.50
Lugdun. za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Paryż za 100 fr. . .	52 40	52.50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piastr. wol.	—.—	
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—
Dyskonto weks. Bank. nar. . . .		5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.		5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

Dukaty ces. men. . .	6 zł.	29	c.
dtto. pełnej wagi . . .	6 „	28	„
Korona	18 „	15	„
Półkorona	— „	—	„
Napoleondor	— „	—	„
Rosyjski impery.	— „	—	„
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.			

KRONIKA.

Proszeni jesteśmy umieścić co następuje:

Kopia

podania uczynionego przez Wacława Prus Jabłonowskiego magistratowi miasta Lwowa na dniu 1. października 1860 r.

Wysoki Magistracie!

Przyjęty wdzięcznością za świeży dowód pamięci dany przez magistrat tego miasta dla zasług położonych dlań niegdyś przez przodków moich.

I chcąc przytem utworzyć nowy węzeł mogący nadal łączyć miasto Lwów i jego pomyślność z Imieniem Jabłonowskich. Mam zaszczyt złożyć niniejszem, tu na mapie Lwowa załączonej skreślony projekt przeprowadzenia i zabudowania kosztem Kompanii, którą utworzyć podejmuje się, ulicy, idącej wprost od frontu ratusza do wałów w kierunku o ile można, kościoła po-jezuickiego.

W skutek tak powziętego zamiaru mając pewność pomocy kapitalistów zagranicznych chcących umieścić część kapitałów swoich na naszej ziemi, składam niniejszem prośbę i submisyę o pozwolenie wykonania tego planu bez żadnego udziału pieniężnego i wydatków ze strony miasta Lwowa.

Mam zaszczyt podjąć się utworzenia Kompanii o kapitale sześciu milionów reńskich z wolnością podniesienia tego kapitału do dwunastu milionów o tyle o ile by tego okazała się potrzeba w ciągu podjętych prac i zakładów.

Podejmuję się i deklaruję wykonać wszelkie prace uliczne, chodników i oświetlenia kosztem mojej Kompanii, jako też oddać miastu na zupełną i wieczystą własność bez żadnej opłaty grunt tej nowej ulicy, byleby miasto Lwów ze swojej strony chciało odstąpić na własność obie place oznaczone na planie *) dziś nieużyteczne publiczności i które by mogły zostać zabudowane w kierunku exystujących dziś ulic.

Gdyby wyższe władze cesarsko-królewskie wojskowe lub cywilne obstawały koniecznie za utrzymaniem odwachu na przeciwko gubernium, wtedy nowo stawiać się mający dom w kierunku projektowanej ulicy mógłby posiadać i rządowi ofiarować pod zwykłemi warunkami nowy odwach, czy to od strony gubernium czy to od strony wałów.

Miasto Lwów raczyłoby zostawić Kompanii wolność zdecydowania, czyby zniosłszy dzisiejszy odwach miała być zostawiona uliczka przed kawiarnią wiédeńską, lub czy też ułożywszy się z właścicielami tych domostw przyszłoby wystawić nowe wielkie zabudowanie od strony wałów, gubernium i ulicy katedralnej.

Niżej podpisany podejmuje się i prosi o pozwolenie zbudowania na projektowanej ulicy w miejsce starych dziś exystujących domów ku ulicy dykastryalnej, wielkiego Bazaru pod dachem szklannym, a z drugiej strony tej nowej ulicy Przechodu czyli tak zwanego Pasażu pod szklannym dachem ze sklepami po obu stronach i idącego ku placowi katedralnemu.

Wykonanie tego projektu jest tak wielkiej i widocznej użyteczności dla miasta Lwowa i dla skarbu rządowego, że niżej podpisany ośmiela się prosić wysoki Magistrat, ażeby chciał uznać jego wykonanie za konieczne i obchodzące publiczne dobro udzielając mi i mojej Kompanii używania wszelkich praw i przywilejów istniejących w prawach krajowych i monarchyi, co się tyczy przymusu w wykupie własności prywatnych objętych niniejszym projektem i ulgi w opłatach i podatkach skarbowych i municypalnych w pierwszych latach istnienia budynków i instytucyi zaprowadzonych przez moją Kompanię.

Jako ulgę i zachętę dla właścicieli, których majętności nieruchome objęte są niniejszym projektem i wykupione być potrzebują przez moją Kompanię, ofiarowuję się niniejszem w jej imieniu, wypłacić gotówką pięć od sta indemnizacyi od kapitału taksacyą tej własności wykazanego.

Gdyby zaś który z tych właścicieli chciał przyjąć wypłatę przyznanego mu kapitału akcyami Kompanii i wziąć taką rzeczą udział w tej antreprizie natenczas indemnizacya ta z pięciu od sta do piętnastu od sta podniesiona i porachowana mu zostanie.

Mam nadzieję, że tak przebita ulica dotykając grobów hetmana Jabłonowskiego i jego zacnej małżonki, przeprowadzona na gruncie, na którym dawniej stał posąg hetmana dziś na wały łaską magistratu przeniesiony; stworzona nakoniec myślą i pracą jednego z potomków jego familii, będzie mogła nosić imię Ulicy Jabłonowskich i być pamiątką wdzięczności i przywiązania familii naszej dla drogiego sercu naszemu miasta Lwowa.

Pisano we Lwowie dnia 1. października 1860.

Wacław Prus Jabłonowski.

*) Każdy z nich, na przeciwko każdej z dwóch bram wchodowych administracyi gubernialnej.

Dodatek tygodniowy Nr. 40

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1) Piśmiennictwo w Galicyi. Do piśmiennictwa w Galicyi, zapisy bibliograficzne od roku 1849. Litera K. (c. d.)
2) Zbiory do statystyki krajowej. Wynikłości konskrypcyi z roku 1857.
3) Starostwo Sanockie. Dokument z r. 1402 i kilka lat późniejszych. Wypis z metryk koronnych zawierający rewizyę Starostwa Sanockiego uskutecznioną roku 1565 przez Krzysztofa Sokołowskiego, starostę rogozińskiego, na mocy ustawy z r. 1563.
Stacye. — Podymne. — Cło albo myto.

Główny Redaktor **M. Szrzeniawa Sarjusz.** — *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*